

der befinder sig i en tilstand, som omhandles i § 52 i lovforslaget.

Stk. 2, der svarer til bestemmelsen i den gældende færdselslovs § 16, stk. 4, foreslås ligeledes udvidet til også at omfatte § 52, hvilket specielt kan være af betydning over for personer, der har kørt under påvirkning af medicin eller euforiserende stoffer. Som nævnt foran i bemærkningerne til § 53, stk. 2, udvides reglen endvidere til at gælde i forhold til de personer, der nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve.

I *stk. 4* foreslås en regel, hvorefter bestemmelserne i §§ 52 og 53 også gælder over for fører af hest eller hestekøretøj. Dette svarer til den gældende retstilstand, idet det dog er tvivlsomt, om færdselslovens § 15 omfatter fører af hest, og om færdselslovens § 16 omfatter fører af hestekøretøj.

Til § 55.

De foreslåede bestemmelser erstatter bestemmelserne i den gældende færdselslovs § 18, stk. 1-2.

Ændringerne er alene af redaktionel karakter, bortset fra de foreslåede bestemmelser i stk. 3.

I de senere år har der vist sig behov for at have en klar hjemmel til at nægte kørekort til en person, der er afhængig af euforiserende stoffer. Efter de gældende regler har man været henvist til i disse tilfælde at nægte kørekortet under henvisning til bestemmelserne om manglende helbred, jfr. færdselslovens § 18, stk. 2, hvilket har medført en uensartet praksis i politikredsene. I *stk. 3* foreslås derfor en bestemmelse, hvorefter kørekort ikke blot kan nægtes den, der ikke er ædruelig, men tillige den, der er afhængig af euforiserende stoffer eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer. Stoffer, der er bevidsthedspåvirkende uden at være euforiserende, kan eksempelvis være psykofarmaca (midler til behandling af sindssygdomme, depressioner og nervøse tilstande) og sovemidler.

Ifølge den gældende færdselslovs § 18, stk. 7, 3. pkt., kan spørgsmålet, om en person ikke er ædruelig, til enhver tid indbringes for domstolene. Indbringelse for domstolene sker ved, at den, hvem kørekort nægtes, anlægger sag i den borgerlige retsplejes former mod politimesteren. Det findes ikke rimeligt at opretholde denne ordning, hvorefter det er den, hvem kørekort nægtes, der skal tage initiativet til at få spørgsmålet indbragt for domstolene. Det foreslås derfor, at straffelovens § 78, stk. 3, finder anvendelse for indbringelsen, således at disse sager fremover bliver behandlet i strafferetsplejes former. De her omhandlede spørgsmål skal på begæring indbringes af politiet. Det samme vil efter den foreslåede bestemmelse gælde med hensyn til de tilfælde,

hvor kørekort nægtes under henvisning til, at den pågældende er afhængig af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer.

Tilsvarende ændringer foreslås i lovforslagets § 59, stk. 1, om politiets adgang til inddragelse af førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort.

Til § 56.

De foreslåede bestemmelser svarer til bestemmelserne i den gældende færdselslovs § 18, stk. 3, 2. led, og stk. 5, 1.-2. pkt.

Ifølge den gældende færdselslovs § 18, stk. 5, 2. pkt., kan justitsministeren bl. a. fastsætte særlige regler for kørekort, der benyttes til fragtmandskørsel. Denne bestemmelse foreslås udvidet, således at den omfatter godstransport, d.v.s. godskørsel for fremmed regning, firmakørsel og fragtmandskørsel, jfr. lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer. Endvidere foreslås bemyndigelse til at fastsætte særlige bestemmelser om erhvervelse af kørekort, der benyttes til transport af farligt gods.

Til § 57.

Den foreslåede bestemmelse er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med den gældende færdselslovs § 18, stk. 5, 3. og 4. pkt.

Til § 58.

De foreslåede bestemmelser er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med den gældende færdselslovs § 18, stk. 6.

Dog foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, justitsministeren bemyndiget til at fastsætte en kortere gyldighedstid for kørekort til de motorkøretøjer, der er nævnt i § 56, stk. 2. Efter de gældende bestemmelser er en generel undtagelsesordning kun fastsat for kørekort til motorkøretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, jfr. færdselslovens § 18, stk. 6, 2. pkt., hvorefter gyldighedstiden for disse kørekort er 5 år.

Til § 59.

Stk. 1, 1. pkt., vedrørende politiets adgang til at inddrage førerretten erstatter bestemmelserne i den gældende færdselslovs § 18, stk. 7.

I *2. pkt.* foreslås der givet politiet hjemmel til straks at inddrage førerretten, såfremt en person nægter at medvirke til de undersøgelser eller prøver, som er nødvendige til afgørelse af, om vedkommende fortsat opfylder betingelserne for at få kørekort. Dette harmonerer med den gældende praksis, hvorefter politiet i de her omhandlede sager samtidig med, at kørekortet inddrages, udsteder et midlertidigt kørekort med kort gyldighedstid.